

[Pernille Sams]

gennemføre denne mulighed for omlægning; men man gjorde det i sin egen skattereform i stedet for at stemme for vort lovforslag.

På det punkt, jeg tager op her, var vores lovforslag ikke så restriktivt som regeringens; vi tillod nemlig, at man kunne omlægge mere end én gang, hvis man f.eks. senere ville have en kortere eller længere løbetid, eller hvad ved jeg. Der kan jo ske ting for enhver familie, som man ikke havde forudset eller planlagt, da man omlagde lånet.

Men jeg vil gerne stille tre konkrete spørgsmål til skatteministeren. For det første: Mener skatteministeren ikke, at lovgivningen – som den ser ud nu – åbner mulighed for, at man kan skelne mellem ekstraordinære indfrielse og nyomlægninger, så det kun bliver nyomlægninger, men ikke ekstraordinære indfrielse, der kan foretages, og at man også kan lægge det ind i det cirkulære, som skatteministeren er ved at udarbejde?

Det andet spørgsmål er: Er det tilsigtet og målrettet, at regeringen vil forhindre befolkningen i at få denne valgmulighed og dermed også forhindre, at realkreditmarkedet og realkreditinstitutterne kommer til at fungere på almindelige markedsvilkår i fri konkurrence?

Og det tredje spørgsmål er: Hvad er regeringens formål med at forhindre – det er jo ikke forbudt at gøre det – en genomlægning af disse lån?

Skatteministeren (Stavad):

Det er rigtigt, som fru Pernille Sams siger, at der blev fremsat et forslag om dette emne fra Det Konservative Folkeparti med fru Pernille Sams som ordfører i begyndelsen af sidste år. Forslaget rummede massive spekulationsmuligheder, hvor man kunne sælge sin faste ejendom og flytte i lejlighed og på trods heraf fortsætte med at opnå fradrag for et lån, der for længst var indfriet, og som vedrørte et hus, man for længst havde solgt. Da der kom et forslag, der ikke kunne spekuleres i, stemte fru Pernille Sams og Det Konservative Folkeparti imod.

Når fru Pernille Sams spørger, om ikke jeg alligevel inden for lovens rammer kan give mulighed for gentagne omlægninger af lånet og med mulighed for at tage fradraget med, har jeg allerede i mit første svar henvist til § 6, stk. 3, som hverken efter min egen eller mit departements opfattelse giver sådanne muligheder.

Fru Pernille Sams spørger, hvorfor vi vil forhindre befolkningen i det ene og det andet; men hvem er det, som har det behov? Er det så slemt at blive fastlåst med en rente, der ligger på det laveste niveau, vi har haft i over 40 år? Jeg synes ikke, det er nogen stor straf for de pågældende mennesker, og derfor er den sag, som fru Pernille Sams har taget sig af – efter at have stemt imod, dengang vi gennemførte den her i Folketinget – uden nogen som helst realiteter.

Pernille Sams (KF):

Hvis vi skal til at tale om forløbet af denne sag, skal jeg da også huske skatteministeren på, at han sagde, at dette lovforslag ville koste 70 mia. kr., da det var os, der fremsatte det, og at det lige pludselig blev 0 kr., da han selv fremsatte det. Sådan sker der jo ting, som vi andre kan undre os over. Men vi har jo én gang for alle taget til efterretning, at skatteministeren ikke ville være med til at stemme for vores lovforslag, selv om vi opfattede det som noget bedre.

Og det er ikke det, mit spørgsmål går på, selv om jeg godt kan høre, at det er det, skatteministeren hænger sit svar op på, for det er vel den eneste udvej, der er at finde her. Når skatteministeren stiller spørgsmål til mig – jeg opfatter spørgetiden som noget, hvor vi kan stille spørgsmål til ministrene, men skatteministeren stiller spørgsmålet til mig om, hvem der har behovet – vil jeg da meget gerne oplyse skatteministeren om, at i løbet af kort tid vil behovet opstå i mange danske familier, fordi de på den ene eller anden måde kommer ud i en situation, de ikke havde forudset, da de omlagde lånet. Nu sidder de og er stavnsbundne af et lån med en helt fast løbetid, og de er nøjagtig lige så stavnsbundne af det nye lån som af det gamle. Det er derfor, jeg ikke kan forstå, at regeringen vil fastlåse befolkningen på den måde.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg er nødt til at minde fru Pernille Sams om, at den regering, som fru Pernille Sams selv støttede indtil for godt et år siden, overlod en realkreditlovgivning, som havde langt flere restriktioner, end realkreditlovgivningen har i dag som følge af de ændringer, som denne regering har gennemført. Der var dengang ikke